

Írta:

2014. november 20. csütörtök, 15:10

Im már öt éve nincsen az élők sorában Tüskés Tibor (a képen a könyveinek kisebb halma látható). Ennek kapcsán szerveztek összejövetelt a tisztelők, egykori pályatársak az irodalmár munkásságának méltatására. A csütörtökön, 14 órakor, a pécsi Művészetek és Irodalom Házában megkezdődött előadásorozat részvevői abban már a kezdeti pillanatokban egyetértettek, Magyarországon az emlékezés kultúrájának színvonalán még akad mit emelni.

Őt ősszel ezelőtt, 2009. november 11-én fejezte be árnyékvilágbeli pályáját **Tüskés Tibor**

tanár, író, kritikus. A féltizeddel korábbi napra majdnem pontosan, de azért némi csúszással, 2014. november 20-án, Pécsen, a Széchenyi téren adtak egymásnak találkozt a literatura szakértői, illetve rajongói. Akik többségében személyesen is ismerték a mestert.

A Fülep Lajosról elnevezett terem szinte teljesen megtelt. Ami azt jelenti, azért a baranyai megyeszékhelyen, illetve az ország távolabbi pontjain sem felejtették el szellemi életünk egykori meghatározó egyéniségét. Akinek hetvennél is több könyve jelent meg az évtizedek során. Abban az időszakban, amikor itt élt, alkotott közöttünk a Csorba Győző Könyvtár korábbi főmunkatársa.

Írta:

2014. november 20. csütörtök, 15:10

Pomogáts Béla baráti viszonyt ápolt Tüskés Tiborral, amire ma is büszke□

Személyes hangvétellő írásban idézte meg egykori férje szellemiségét özvegye, **Nagy Anna**. Akitől az egybegyűlteket megtudhatták, Tibor az úgynevezett „nőies”, házias munkákból nemigen vette ki a részét. Ettől legfeljebb egy esetben tért el évente, rendszeresen. Méghozzá a lekvár befőzésének idején. Mert a jövőre is gondolt, miközben kevergette a rotyogó lét, majd üvegekbe töltötte azt. De előtte fákat is ültetett az életet nagyon szerető, ám cseppet sem lírikus gondolkodó. Aki hetvennyolc éven keresztül kereste a helyét, szerepét a földi létben.

Miután a bevezetőn túljutottak az egybesereglettek, azt követően **Pogmogáts Béla**

Széchenyi-díjas irodalomtörténész lépett a mikrofonhoz. Aminek segítségével személyes élményeiről is szólt a hallgatóságához. Azt sem feledhette ki, hogy kiterjedt levelezést folytatott az ismert helyi elmélkedővel. Mert akkor még nem volt divat az elektronikus levelezés, pontosabban még talán fel sem találták azt, amikor ők már a postára szaladtak, ha valami fontos, írásos közlendőjük volt a másikkal.

Ezt követően egymást váltották az előadók a pulpitus mögött. Mindannyian Tüskésről, az ő munkásságáról, hatásáról fejtették ki eszméiket.